

længere Tid til at opnaa Enighed derom; thi naar alle de lærde paa ny faa fat i slige Straffebestemmelser's Affattelse, det veed man nok, er ikke nogen nem Sag. Jeg vil derfor ønske, at man ikke vedtager disse Vædringsforslag, det vil blot skabe Banstueligheder. Hvad Underændringsforslag under Nr. 29 angaar om, at næstsidste Stykke skulde udgaa i Vædringsforslag Nr. 28, behøver jeg ikke yderligere at fremhæve, af hvilken stor Betydning i Realiteten, denne Bestemmelse er; det er ogsaa anerkendt fra alle ærede Medlemmers Side. Man kunde jo indvende, at den staaar paa et underligt Sted; men hvis man trænger dybere ind i Sagen, vil man se, at det ikke vilde være muligt at sætte den paa noget andet Sted, saaledes at den fik en mere almindelig Karakter. Det har været forsøgt at slaa alt hvad der er af den Natur, sammen, men det har ikke været gennemførligt, og det viser sig ogsaa, naar vi komme længere hen i Lovforslagets Slutning, at der findes i de enkelte Paragraffer lignende Bestemmelser, og hvad Tydeligheden angaar, kan der ikke indvendes noget imod, at det staaar gentaget paa hvert enkelt Sted.

Angaaende Underændringsforslag under Nr. 32 vil jeg gøre en Bemærkning, som jeg tror ikke er fremhævet fra anden Side. Jeg tror ikke, det kunde gaa an at vedtage denne Begrænsning med Hensyn til Understøttelsens Oppebæring - i en Maaned. Der er vel Tilfælde, hvor man kan sige, at den øjeblikkelige Hjemsendelse vilde vælke Arstød, men jeg er ogsaa overbevist om, at den saa ikke vil finde Sted. Men der er paa den anden Side Tilfælde, hvor det er uundgaaelig nødvendigt, at man har denne Ret. Naar, hvad der hænder meget ofte, der kommer en Person, som er gaaet bort fra en Fattiganstalt i en anden Kommune, og han saa kommer drivende og altsaa strafs skal paa Fattigvæsenets Regning, maa jeg saa spørge, om der er nogen fornuftig Grund til at beholde dette Menneske paa Fattighuset i en hel Maaned, inden han bliver sendt hjem til det Sted, hvor han hører til? Jeg kan ikke se, hvad Udkomst dette Menneske skulde have til at ligge til Byrde paa det fremmede Sted. Det vil sige, man skal hellere holde Reglen i Almindelighed og gaa ud fra, at der ikke finder Mis-

brug Sted, men man skal ikke skabe en saadan Hindring for en fornuftig Fremgangsmaade. Jeg antager for Resten heller ikke, at man tillægger dette Vædringsforslag særlig Vægt.

Af det, der er sagt til Begrundelse af det ærede Mindretals Forslag, vil jeg tilstaa, at det, det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) udviklede angaaende Underændringsforslag under Nr. 37, har gjort mest Indtryk paa mig; men hvad der er anført, er dog ikke for mig i den Grad af Vægt, at det kunde bestemme mig til at opgave den Position, jeg en Gang har indtaget. Naar jeg altsaa alligevel ikke gør det, maa jeg fremhæve, hvorfor jeg mener, man ikke bør gøre det. Jeg har nemlig den samme Opfattelse, som jeg ogsaa tror, den ærede Ordfører har gjort gældende, at hvis man ikke havde denne Bestemmelse med, vilde Resultatet blive i alt Fald paa Landet i meget stort Omfang, at alle disse Indvilder vilde komme til at gaa hjemme og ikke komme ind paa Anstalterne. Det vil man udvirke, hvis man følger de ærede Medlemmer med Hensyn til Beotagelsen af Vædringsforslaget. Det er en almindelig Opfattelse, tror jeg ganske sikkert, i alt Fald hos den fattigere Del af Befolkningen, at det at sende disse Indvilder fra Hjemmet ind paa Anstalterne ikke alene er en Ulykke men en Uret mod disse stakkels Mennesker. I alt Fald har jeg mange Gange gjort den Opfattelse gjort gældende, og da Tallet jo i det hele er gaaet ud fra samme Anskuelse, stønner jeg ikke, at man, uagtet der er meget i, hvad det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds sagde, skal borttage den Betingelse, som nu en Gang er sat til her af Tallet, jeg tror, man helst bør blive ved det. En saadan Bestemmelse giver man da endelig ikke paa evig Tid, det hører til det, man kunde komme bort fra, hvis Anskuelserne skulde falde mere sammen paa det Punkt til en senere Tid.

Vædringsforslag under Nr. 44 er ogsaa, som det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds sagde, en virkelig Realitet, som indeholder et Slags Raadlæg til Regeringen i Stedet for en Bemyndigelse. Det ere vi jo ogsaa enige om.

Vædringsforslag under Nr. 45 har jo